

Un respir per a Gazzaniga

L'argentí va tornar a deixar la porteria a zero a Gijón, dotze partits després de l'últim cop, a l'abril passat davant el Vila-real

Qüestionat i xiulat per part de l'afició, el club i Quique Álvarez li han fet sempre confiança

«Si no he fitxat cap porter és perquè confio plenament en Gazzaniga. Es mereix tota l'admiració. Sempre treballa dia a dia i hi ha plena confiança en ell. Ha pogut sortir a equips de millor categoria, però està totalment involucrat. Ha estat el porter dels anys gloriosos del Girona i es mereix un respecte», deia Quique Cárcel la setmana passada durant la conferència de premsa de balanç de mercat. El director esportiu lamentava els «xiulets» que havia rebut l'argentí contra el Las Palmas. «Els xiulets són una taca negra. L'afició ha d'estar amb l'equip», demanava. Dissabte passat a Gijón, Gazzaniga va començar dubitatiu i a punt va estar de regalar un gol a Gelabert, tanmateix, a mesura que van anar passant els minuts i, després de fer l'assistència del 0-1 a Asprilla, va anar creixent per acabar sent important per assegurar la victòria amb bones intervencions a Cuenca i Casas. Tot plegat va servir perquè l'equip deixés la porteria a zero i Gazzaniga pogués celebrar un clean-sheet dotze partits després. La darrera vegada que ho havia aconseguit va ser en la victòria contra el Vila-real de l'abril passat, l'última abans que l'equip es desinflés i acabés caient a Segona Divisió. Des de llavors, Gazzaniga va encaixar al Bernabéu (1-1), contra Betis (2-3), a Mestalla (2-1), amb el Mallorca (0-1), a Vallecas (1-1), davant la Reial Societat (1-1), al Metropolitano (1-0) i el dia D contra l'Elx (1-1). També aquesta temporada amb el Leganés (1-1), Còrdova (2-1) i Las Palmas (5-2) abans de posar el pany i forrellat al Molinón. Gazzaniga aconseguia deixar la porteria a zero per trenta-dosena vegada des que és al Girona. L'estadística diu que ho ha fet en el 21% de partits, un de cada cinc dels 149 que ha disputat de blanc-i-vermell. En aquest sentit, sí que és veritat que quan va accedir a la titularitat el curs 22-23 en detriment de Juan Carlos va aportar una sensació de seguretat que, sobretot, les dues últimes temporades, es van anar apagant a còpia de regals i d'algunes errades no forçades com per exemple davant el Rayo o a Elx, entre altres, el curs passat. Ni Juan Carlos, ni Pau López ni Krapyvstov ni Livakovic, ni Rubén Blanco van fer-li ombra, però sí que va veure's relegat a la suplència amb l'arribada de Ter Stegen el gener passat. Tanmateix, la lesió de l'alemany el va tornar a la titularitat i viuria la caiguda a l'infern en un tram final de curs catastròfic en general. Aquest estiu, el club li ha renovat la confiança. Tant des de l'àrea esportiva com el mateix entrenador, Quique Álvarez. «Vaig tenir una conversa amb Gazzaniga els primers dies, i m'ha demostrat que vol quedar-se i intentar tornar l'equip a Primera. No valorem cap moviment. Tinc tres grans porters», deia abans de començar la temporada el tècnic barceloní. La bona actuació al Molinón hauria de suposar una bona dosi de confiança i, sobretot, calma, per a un porter que confia que els xiulets s'hagin apagat dissabte contra el Castelló. Seria molt bon senyal.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/09/09/respir-per-gazzaniga-134075674.html>